

распространеніе-то на Христовѣ-тѣ вѣрѣ повсѣду, други пѣжъ за тѣхъ вѣрѣ прѣтърпели страшы гоневія, заточени и пропѣдени изъ отечество-то си, трети, най сѣтнѣ, мѣчени съ люты и твърдѣ тѣжкы мѣжы, проляли своѣ-тѣ кръвь; нѣ отпослѣ увѣнчани съ нетлѣнны вѣнцы, сега всички-тѣ сѣжъ вѣчно наслаждаватъ съ нейсказаннѣ радостъ въ небеснитѣ оныя райскы селенія, наедно съ Ангелскы-тѣ ликове,

Въ прѣвода си нѣ не глѣдахме друго, освѣнъ, колко-то ни е възможнс, да пишемъ по языкъ глѣдѣкъ и чисто—Българскый, като да може даразбира всеѣкый.

Нѣ, читателю драгый, ако ли срѣшнешъ нѣйдѣ си нѣкоѣжъ погрѣшкѣ, или отъ писаніе-то, или отъ печатаніе-то, поправяй безъ мѣмраніе, като си наумявашъ, че нищо на тоя свѣтъ нѣма безъ погрѣшкѣ (защо-то само единъ Богъ е безгрѣшенъ, и тому е подаденъ да прави всичко безъ погрѣшкѣ), и моли Прѣблагаго Животворца Бога, умоляванъ отъ свои-тѣ Святій, да ни испроводи своѣ-тѣ всесилнѣ помощи, дано ся улеснимъ отневидено, та да свършимъ и други-тѣ мѣсеци, и да речемъ: *Блажени очеса нѣя, іако видятъ и ушеса нѣя, іако слышатъ, аминъ.*

Мат. гл. 13, ст 16.